

De Tilfælde kan ogsaa fremtidig indtræde, hvor en Invalid har Adgang til Hjælp saavel fra Folkeforsikringsloven som fra Forsorgsloven, og her tænker man særlig paa de Tilfælde, hvor Invaliden nu har Adgang til uden Fattighjælps Virkning fra Forsørgelsesvæsenet at faa Hjælp til Kur, Pleje, Underhold, Opdragelse, Uddannelse m. v. i Henhold til Fattiglovens § 61, forsaavidt vedkommende er anbragt paa Statsanstalt eller paa dertil af Staten godkendte Anstalter eller af saadan Anstalt under dennes vedvarende Tilsyn er anbragt hos private (den saakaldte »Familiepleje«).

Udvalget maa mene, at det som hidtil ikke bør være udelukket, at Forsikringens Midler i enkelte Tilfælde kan deltage i de nødvendige Udgifter ved disse Personers erhvervs-mæssige Uddannelse paa Anstalt, men at man efter Grundtanken i det iøvrigt foreliggende System, særlig Forslaget til Lov om offentlig Forsorg, maa mene, at disse Udgifter som hidtil som almindelig Regel ikke bør hvile paa Forsikringens Midler.

Det er Udvalgets Opfattelse, at ligesom der ved Foranstaltningernes Administration skal foregaa et nøje Samarbejde mellem alle, der kan medvirke til det ønskede Resultat, maa der med Hensyn til Udgifternes Afholdelse ogsaa finde et Samarbejde Sted paa alle Omraader, hvor saadant er muligt, idet Invalidforsikringens Midler efter Udvalgets Opfattelse først skal træde til, naar andres naturlige Betalingspligt ophører.

Til nærmere Belysning heraf skal man kort gennemgaa de forskellige Foranstaltninger.

Lægebehandling.

Nye Udgifter paa dette Punkt lader sig vanskeligt paavise uden forsaavidt som de foreslaaede Foranstaltninger maa antages at medføre hyppigere Behandling end forhen, men Udgiftsforøgelsen vil fordele sig paa saa mange forskellige Omraader — det offentlige Sygehusvæsen og Tilskudet til Sygekasserne, Forsikringens, Statens og Kommuners direkte Udgift til Behandling —, at Udgiften ikke lader sig beregne. Disse Udgiftsforøgelser maa alle forudsættes at blive af rent underordnet Betydning i Forhold til de allerede eksisterende samlede Udgifter for disse forskellige Institutioner og Organer og vil endog i mange Tilfælde næppe blive mærkbar, idet andre Forhold, specielt den større eller mindre almindelige Sygelighed i Befolkningen, i ganske anden betydende Grad paavirker Størrelsen af de samlede Udgifter for de omtalte Institutioner m. v.

De af de nye Udgifter til Lægebehandling m. v., som ikke saaledes kan afholdes og vil blive afholdt som Udgiftsforøgelser for Sygekasser m. fl., vil navnlig komme til at angaa Tilfælde som f. Eks. hvor Sygekassehjælpen er opbrugt, eller hvor Adgang til Hjælp fra Sygekassen slet ikke er til Stede. I visse Tilfælde kan der muligvis blive Tale om en Udgiftsnedgang for Forsikring og Forsørgelsesvæsen, nemlig hvis Udgiften til Proteser efter Ulykkestilfælde i større Grad end hidtil kan overtages af Ulykkesforsikringen, jfr. foran Afsnit V.

Uddannelse og Oplæring.

Ogsaa her vil nye Udgifter for en væsentlig Del komme til at bestaa i større eller mindre Udgiftsforøgelser for bestaaende Institutioner og Organer, herunder særlig det offentlige Skolevæsen, og der vil her i endnu højere Grad end ved Lægebehandlingen blive Tale om Udgiftsforøgelser, som ikke er mærkbare.

Af helt nye Udgifter for Forsikringen til Uddannelse, Oplæring m. v. maa navnlig fremdrages de Tilfælde, hvor Hjælp til Oplæring ikke kan ydes efter nugældende Lovbestemmelser, men derimod efter de af Udvalget stillede Forslag i de paagældende Tilfælde. Selv om man som tidligere anført i de fleste Oplæringstilfælde kan regne med at faa normale Lærevilkaar, herunder ogsaa normal Lærlingeløn, maa man dog regne med en Del Ud-